

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud. A. Danilov)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Popova, V. Brașoveanu, A. Gavrilița)

Î N C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de
Ministerul Educației,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Dobîndă Valentina
împotriva Ministerului Educației al Republicii Moldova privind obligarea finalizării
concursului și emiterii actului administrativ, recuperarea prejudiciului moral și
încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 10 decembrie 2015, Dobîndă Valentina, s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva Ministerului Educației al RM privind obligarea
finalizării concursului și emiterii actului administrativ, recuperarea prejudiciului
moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că începând cu anul 1990 a îndeplinit
funcția de director al Școlii Profesionale nr.2 din Chișinău. Prin ordinul Ministerului
Educației nr.55p din 23.03.2015, contractul individual de muncă a fost încetat în
temeiul art. 153 al Codului Educației, astfel, funcția conducătorului instituției de
învățământ fiind declarată vacantă cu desemnarea Valentinei Dobîndă în funcția de
director interimar.

Menționează reclamanta că Ministerul Educației al RM, la data de 04.11.2015 a
publicat pe pagina WEB lista candidaților participanți la concurs din care rezultă că
pentru ocuparea funcției de director al Școlii Profesionale nr.2 din mun. Chișinău au
concurat 3 persoane: V. Dobîndă, O. Cîrstea și A. Pavaloi, care au fost invitați la data
de 11.11.2015 să susțină proba scrisă. Susținând proba scrisă cu nota 8,65 reclamanta-
Valentina Dobîndă a fost promovată pentru următoarea etapă a concursului, care urma
să fie desfășurată la data de 23 noiembrie 2015, rămânând unicul candidat potrivit
informației publicate pe pagina WEB a Ministerului Educației din 20.11.2015.

Afirmă reclamanta, că din cauza depunerii contestației de către concurentul
Pavaloi Andrei, care a obținut o notă mai mica de 7 puncte și a fost exclus din concurs

în temeiul p.53 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcției de conducere în instituțiile de învățământ profesional tehnic, desfășurarea concursului a fost amânată pentru data de 27.11.2015, iar la 26.11.2015 concurentul sus menționat a fost admis la a doua etapă de concurs, informația fiind publicată pe pagina WEB.

După desfășurarea interviului din 27.11.2015, Dobîndă Valentina, susținând cu succes și această probă, a rămas să aștepte rezultatele finale ale concursului și declararea învingătorului concursului însă, fișele individuale ale membrilor comisiei de concurs nu au fost incluse în procesul-verbal și acest document nu a fost finalizat din cauza dezacordului președintelui comisiei Boaghi Cristina.

Susține reclamanta că, nefiind anunțat învingătorul concursului în următoarele 2 zile, Ministerul Educației a ignorat prevederile Regulamentului menționat mai sus, din care cauză la 30 noiembrie 2015 reclamanta a depus la Ministerul Educației două cereri cu solicitarea anunțării rezultatelor concursului. Avînd în vedere dezacordul manifestat de Viceministrul Educației Boaghi Cristina, a solicitat prezentarea copiilor unor documente în vederea desfășurării concursului. Dat fiind faptul că cererile nu a fost examinate la 08.12.2015 reclamanta a înaintat cererea prealabilă în ordinea articolului 14 al Legii contenciosului administrativ.

Relatează reclamanta că în conformitate cu pct. 69 din Regulament se consideră învingător al concursului candidatul care a obținut cel mai mare punctaj final la concurs, pct. 75 statuând că „rezultatele concursului se afișează în ordinea descrescătoare a punctajului final obținut de fiecare candidat la concurs, pe pagina web a organizatorului concursului”, fiind de competența Comisiei de concurs asigurarea comunicării rezultatelor.

Prin urmare, ședința Comisiei de concurs se consemnează în procesul-verbal întocmit de secretarul Comisiei și contrasemnat de membrii Comisiei și reieșind din pct.73 al Regulamentului se prezintă angajatorului în termen de 2 zile după finalizarea concursului împreună cu dosarul candidatului considerat învingător. În cazul cu reclamanta Dobîndă Valentina termenul menționat a fost depășit de mai multe ori, iar cererile și solicitările ei în acest context au rămas neexamine, prin care fapt au fost încălcate drepturile constituționale ale reclamantei deoarece, procesul-verbal urma să fie transmis Ministerului Educației pînă la 30 noiembrie 2015, or norma prevăzută la pct.73 este una imperativă.

Menționează reclamanta că neexecutarea de către Ministerul Educației a atribuțiilor sale stabilite în Regulament, a trezit nemulțumire și revolta colectivului didactic al instituției de învățământ, care la 04.12.2015 a adresat o petiție colectivă în adresa Ministerului Educației.

Consideră reclamanta că, neexecutarea atribuțiilor din partea Ministerului Educației se manifestă prin neelaborarea documentelor finale referitoare la rezultatele concursului și anume: tergiversarea semnării contractului individual de muncă cu candidatul declarat învingător al concursului; neemiterea ordinului de numire în funcția publică de director a învingătoarei concursului Valentina Dobîndă; lezarea dreptului constituțional la muncă al Valentinei Dobîndă, consacrat de articolul 43 din Constituția Republicii Moldova.

Solicită reclamanta obligarea Ministerului Educației de a finaliza concursul prin întocmirea procesului-verbal și declararea candidatei Valentina Dobîndă ca

învingătoare, cu emiterea ulterioară a ordinului de numire a acesteia în funcția publică de director al Școlii Profesionale nr.2 din mun. Chișinău; încasarea din contul Ministerului Educației în beneficiul reclamantei a cheltuielilor de judecată și a prejudiciului moral suferit în sumă de 100000 lei.

Prin hotărîrea din 09 martie 2016 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dobîndă Valentina: s-a obligat Ministerul Educației al RM de a finaliza concursul anunțat prin ordinul Ministerului Educației al RM nr. 924 din 23.09.2015 pentru ocuparea funcției de director al școlii profesionale nr. 2 din mun. Chișinău, în conformitate cu rezultatele obținute de către participanții la concurs Dobîndă Valentina și Pavaloii Andrei, fixate în fișa de evaluare integrată, cu emiterea ulterioară a actului administrativ; s-a încasat de la Ministerul Educației în beneficiul Valentinei Dobîndă suma de 5000 lei pentru recuperarea prejudiciului moral; în rest cerințele au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 12 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Ministerul Educației și a fost menținută hotărîrea din 09 martie 2016 a judecătorei Buiucani, mun. Chișinău.

La data de 18 ianuarie 2017, Ministerul Educației a declarat recurs împotriva deciziei din 12 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond cu pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca nefondată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a încălcat esențial și aplicat eronat normele dreptului material și procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Menționează recurentul că instanțele inferioare au admis o încălcare de procedură prin faptul că au soluționat problema drepturilor unei persoane, fără antrenarea acesteia în proces.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 octombrie 2016. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată recurentului la data de 22 noiembrie 2016. Recursul declarat la data de 18 ianuarie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Educației, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Educației, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ministerul Educației, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Educației, împotriva deciziei din 12 octombrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală